

نشریه
آینده
بهتر

اردیبهشت ماه ۱۳۹۵

عدالت در آموزش عالی سلامت

Institute for Futures Studies in Health

به طور مثال جنسیت، وضعیت اقتصادی-اجتماعی، دین و مذهب، معلولیت، فرهنگ و غیره منعی برای دسترسی به خدمات در نظام آموزشی نباشدند. بعد دوم "شمولیت" است. به عبارتی دیگر استانداردهای حداقلی برای دسترسی یکسان برای همه وجود داشته باشد. قوانین و مقررات به طور یکسان برای همه اجرا شود و با وجود شایستگی یکسان امکان ورود به نظام آموزشی نیز یکسان باشد. لازمه برآورده شدن این دو بعد عدالت، وجود آن درسه لایه طراحی فرایندهای آموزشی، اجراء و تامین منابع می‌باشد.

عدالت در طراحی فرایندهای آموزشی

طراحی ساختار اصلی نظام‌های آموزشی بر عدالت اثر مستقیم دارد. در ساختار نظام آموزش عالی سلامت لازم است تا فرآیندهای انتخاب دانشجویان، انتخاب اعضای هیئت علمی، ارزشیابی دانشجویان، ارزشیابی اساتید و سایر کارکنان، پرداخت‌ها و شهریه و غیره همگی بارعایت الزاماتی عادلانه طراحی و اجرا شوند.

عدالت در عمل آموزش

یکی از مهم‌ترین اجزای یک نظام آموزشی فرآیند تعلیم و تربیت در آن است که عدالت در آن به این معناست که افراد مختلف با استعدادها و توانمندی‌های متفاوت امکان شکوفایی و دسترسی به مطالب علمی و ادبی دسترسی داشته باشند. توجه به عدالت آموزشی در برنامه ریزی ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این امر سبب می‌شود، دانشجویان در فرآیند آموزش و در پایان دوره، ضمن استفاده بهتر از امکانات موجود، عملکرد بهتری را نیز از خود نشان دهند.

تامین مالی عادلانه

تخصیص منابع مالی، زیرساخت‌های تجهیزاتی برای گروه‌های آموزشی، دسترسی به مطالب به روز و مناسب، دسترسی به اساتید مجرب و توانمند و غیره از جمله مواردی است که سیاست گذاران باید برای تامین منابع عادلانه دانشگاه‌های علوم پزشکی به آن توجه کنند.

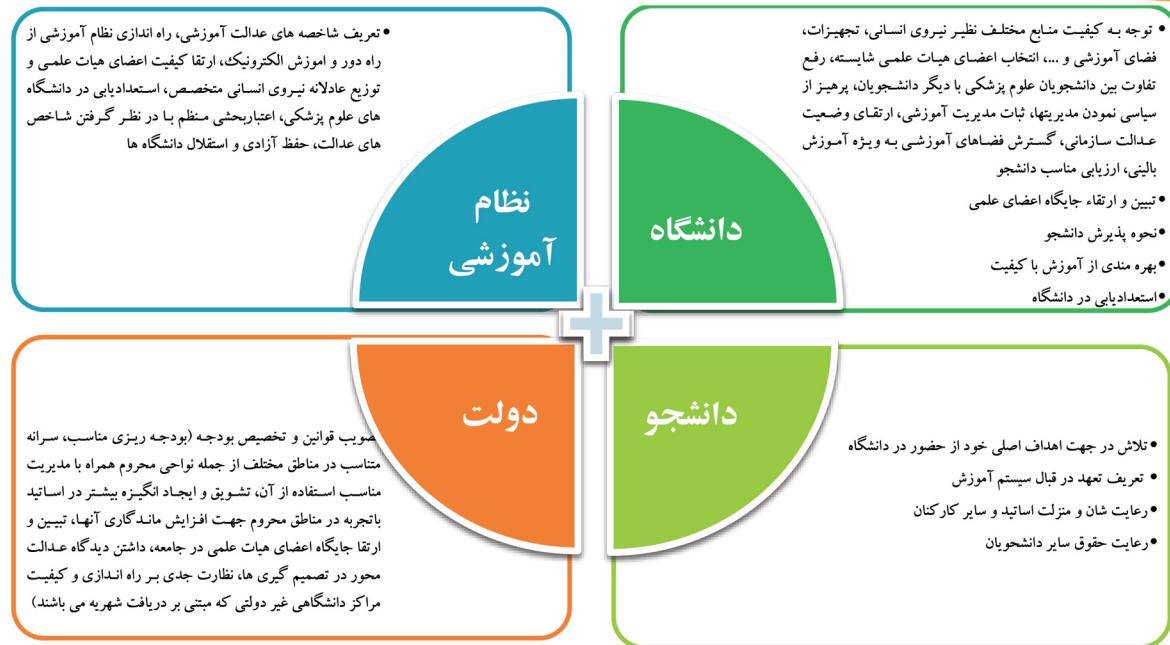
مفهوم عدالت

تحقيق عدالت از شعارها و اهداف نظام‌های سیاسی-اجتماعی حاکم در جوامع بشری است. دانشگاه‌ها نیز از جمله سازمان‌هایی هستند که بحث عدالت به عنوان یک چالش همیشه در آنها مطرح بوده است. برپایی عدالت آموزشی یکی از اهداف بسیار مهم و کلیدی در نظام‌های آموزشی سراسر دنیا است. نظام جمهوری اسلامی ایران نیز که تلاش کرده خود را به عنوان یک نظام مدیریتی جامع مبتنی بر فرهنگ دینی معرفی نماید؛ لازم است تا الگوی مناسبی را برای استقرار عدالت به کار گیرد.

عدالت واژه‌ای است که از گذشته تاکنون در مباحث سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و آموزشی مورد توجه بوده است. آنچه که از مفهوم عدالت در قرآن و روایات و آثار اندیشمندان اسلامی یاد شده است در دو تعریف قابل بیان است: قرار دادن هرچیزی در جای خود؛ و رساندن حق به حق دار و استیفای حقوق و اعطای به میزان استحقاق. این دو تعریف در واقع مکمل یکدیگرند. عدالت در نگاه نخست مسئله‌ای پیچیده و چند لایه به نظر می‌رسد، اما حرکت به سوی آن امکان پذیر و دستیابی به آن لازم است.

عدالت در آموزش علوم پزشکی

عدالت در محیط آموزشی برای دانشجویان زمانی محقق می‌شود، که قادر باشند از طریق منابع و فرآیندهای جاری در محیط آموزشی، به اهداف علمی و آموزشی، اعتقادی، اخلاقی و اجتماعی مورد نظر دست یابند. عدالت در آموزش دو بعد اصلی دارد. بعد اول "عدل" است. به این معنا که محیط اجتماعی و فردی پیرامونی محافظت عدالت باشد.

عوامل موثر بر بهره مندی از عدالت در آموزش علوم پزشکی کشور

بطور کلی عوامل موثر در بهره مندی از عدالت آموزشی به چهار دسته عوامل مربوط به دانشگاه، دانشجو، دولت و نظام آموزشی تقسیم شده است.

نتیجه گیری

نظام آموزش عالی سلامت نیازمند آن است تا دو بعد اصلی عدل و شمولیت را در طراحی فرایندهای آموزشی، عمل آموزش و تامین مالی در نظر بگیرد. وجود عدالت در آموزش عالی سلامت و باور تمامی گروه ها اعم از اساتید، دانشجویان، سیاست گذاران و سایر کارکنان نظام آموزشی یکی از برگ های برنده و پیش نیاز برای پیشبرد اهداف آموزش علوم پزشکی کشور است. بدین منظور یکی از راه های دستیابی به عدالت در نظام آموزشی می تواند تعریف استانداردهایی برای فرایندها، نتایج و تخصیص منابع در این نظام باشد. بنابراین باید با توجه به اهمیت نقش دولت، نظام آموزشی، دانشگاه و دانشجو در این راستا، اقداماتی جهت برطرف شدن چالش های موجود انجام گیرد. این مسئله خود عامل مهمی برای بهبود سطح کیفیت آموزش علوم پزشکی بوده و مسیر دستیابی به مرجعیت علمی را هموار تر می سازد.

استانداردسازی برای عدالت آموزشی

یکی از نکاتی که در زمینه عدالت وجود دارد این است که علاوه بر وجود ساختارهایی که نظام آموزش عالی سلامت را به سمت عدالت هدایت می کند، لازم است تا ارایه دهندها و دریافت گنندگان خدمات نیز به وجود عدالت در نظام آموزشی سلامت باور داشته باشند. یکی از راهکارهایی که می توان با استفاده از آن نتایج و فرایندهای آموزشی را یکسان سازی کرد، استفاده از استانداردهای مناسب است. در این حالت تمامی ذی نفعان نظام آموزش عالی سلامت در مسیر اجرای عدالت قرار می گیرند زیرا هم موظف به رعایت استانداردهایی هستند که حقوق دیگران را رعایت می کند و هم اینکه فارغ از ویژگی های دموکراتیکی و شخصیتی افراد، دیگران را موظف به رعایت استانداردهایی می بینند که حافظ حقوق خودشان است. بنابراین سیستم های ارزشیابی، مالی، زیرساختی با تکیه بر استانداردهایی عمل می کنند که پذیرش همگانی و عمومی دارند. از سوی دیگر سیاست گذاران نیز می توانند با استفاده از استاندارها رویکرد عادلانه ای را برای دسترسی برابر و مساوی همگان به امکانات آموزشی، تخصیص منابع و تجهیزات داشته و قوانین و مقررات آموزشی به طور یکسان برای همه اجرامی شوند. اساتید و سایر کارکنان نظام آموزشی سلامت نیز نیازمند آن هستند که در شرایطی عادلانه صرفاً بر پایه عملکرد و تلاشی که برای ارایه خدمات از خود نشان می دهند، مورد توجه قرار گیرند و سیستم های ارزشیابی کارآمد، به روز و عادلانه عملکرد آن ها را رصد و ثبت کنند.

تنهای نکته اصلی و مهمی که وجود دارد این است که این استانداردها مورد قبول همگان بوده و کارایی مناسبی داشته باشند.